

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Εκατόν Τριάντα Ένα

Αποκαλύπτοντας το Προφητικό Υφαντό: Συνδέοντας τα Σημεία από την Αποκάλυψη με τις Παρούσες Πραγματικότητες

Jeff Pippenger
2024-03-12

Σε προηγούμενα άρθρα επισημάναμε ότι οι Μιλλεριτιστές αναγνώρισαν πως εκπλήρωναν την παραβολή των δέκα παρθένων, το δεύτερο κεφάλαιο του Αββακούμ και το δωδέκατο κεφάλαιο του Ιεζεκιήλ, εδάφια είκοσι ένα έως είκοσι οκτώ. Τα εδάφια στον Ιεζεκιήλ προσδιορίζουν ότι, όταν αυτά τα τρία προφητικά χωρία εκπληρωθούν τελείως κατά τις έσχατες ημέρες, «η εκπλήρωσις πάσης οράσεως» θα πραγματοποιηθεί. Η Αδελφή Ουάιτ αναφέρεται επίσης σε αυτό το φαινόμενο.

«Στην Αποκάλυψη συναντώνται και καταλήγουν όλα τα βιβλία της Αγίας Γραφής. Εδώ βρίσκεται το συμπλήρωμα του βιβλίου του Δανιήλ. Το ένα είναι προφητεία· το άλλο είναι αποκάλυψη. Το βιβλίο που είχε σφραγιστεί δεν είναι η Αποκάλυψη, αλλά εκείνο το μέρος της προφητείας του Δανιήλ που αναφέρεται στις έσχατες ημέρες. Ο άγγελος πρόσταξε: “Σὺ δέ, Δανιήλ, κλείσον τοὺς λόγους καὶ σφράγισον τὸ βιβλίον, ἕως καιροῦ συντελείας.” Δανιήλ 12:4.» Πράξεις των Αποστόλων, 585.

Η παραβολή των δέκα παρθένων επαναλαμβάνεται κατά γράμμα στον καιρό της σφράγισης των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, ο οποίος άρχισε στις 11 Σεπτεμβρίου 2001 και τελειώνει όταν η θύρα κλείσει επί των μωρών παρθένων κατά τον προσεχώς ερχόμενο νόμο της Κυριακής. Κατά την περίοδο εκείνη της ιστορίας εκπληρώνεται η επίδραση κάθε οράματος που παριστάνεται στο «όλα τα βιβλία της Βίβλου συναντώνται και τελειώνουν».

Στο προηγούμενο άρθρο οικοδομούσαμε μια βάση κατανόησης, προκειμένου να εκθέσουμε την εξωτερική γραμμή της ιστορίας που παριστάνεται στο εδάφιο σαράντα του Δανιήλ ένδεκα, το οποίο παριστάνει την πολιτική ιστορία του Ρεπουμπλικανικού κέρατος του θηρίου της γης. Αυτή η ιστορία εκτείνεται παραλλήλως προς τη θρησκευτική ιστορία του αληθινού Προτεσταντικού κέρατος του θηρίου της γης. Έχουμε εντοπίσει ορισμένες προφητικές γραμμές που αναφέρονται στο Ρεπουμπλικανικό κέρατος του θηρίου της γης, και τοποθετούμε αυτές τις γραμμές επάνω στην προφητική ιστορία που άρχισε κατά τον καιρό του τέλους, το 1989.

Η προφητική περίοδος του θηρίου της γης, η οποία άρχισε το 1776 και ολοκληρώθηκε στον καιρό του τέλους το 1798, είναι η γραμμή που προτιθέμεθα να χρησιμοποιήσουμε, σε μια προσπάθεια να συνενώσουμε όλες τις γραμμές που ασκούν τώρα την επιρροή τους. Η περίοδος από το 1776 έως το 1798 φέρει την υπογραφή του Άλφα και του Ωμέγα, διότι αρχίζει και τελειώνει με μια νομοθετική πράξη, η οποία είναι η ομιλία ενός έθνους.

«Η ομιλία του έθνους είναι η ενέργεια των νομοθετικών και δικαστικών αρχών του». The Great Controversy, 443.

Ένα πρωτεύον χαρακτηριστικό του θηρίου της γης είναι η ομιλία του. Το Σύνταγμα των Ηνωμένων Πολιτειών ήταν ένα θεόπνευστο έγγραφο που άνοιξε τις θύρες για θρησκευτική και πολιτική ελευθερία, και, πράττοντας έτσι, κατέπια την «πλημμύρα» του διωγμού που επί αιώνες ασκείτο από τους βασιλείς της Ευρώπης και την Καθολική εκκλησία.

Και ὁ ὄφις ἔρριψε ἐκ τοῦ στόματός του ὕδωρ ὡς ποταμὸν ὀπίσω τῆς γυναικός, διὰ νὰ παρασυρθεῖ ἀπὸ τὸν ποταμὸν. Καὶ ἡ γῆ ἐβοήθησε τὴν γυναῖκα, καὶ ἡ γῆ ἤνοιξε τὸ στόμα της καὶ κατέπια τὸν ποταμὸν τὸν ὅποιον ὁ δράκων ἔρριψε ἐκ τοῦ στόματός του. Αποκάλυψις 12:15, 16.

Στο τέλος τῆς κυριαρχίας τοῦ θηρίου τῆς γῆς ὡς τῆς ἕκτης βασιλείας τῆς βιβλικῆς προφητείας, θὰ λαλήσῃ πάλιν, ἀλλὰ τότε θὰ λαλήσῃ ὡς δράκων, ἐπιβάλλοντας τὸν νόμον τῆς Κυριακῆς.

Και εἶδα ἓνα ἄλλο θηρίο νὰ ἀναβαίνει ἀπὸ τὴ γῆ· καὶ εἶχε δύο κέρατα ὅμοια με ἀρνίου, καὶ μιλοῦσε σαν δράκων. Αποκάλυψη 13:11.

Το θηρίο τῆς γης ἀρχισε ὡς ἡ ἕκτη βασιλεία το 1798, ὅταν ὁ παπισμὸς ἀπογυμνώθηκε ἀπὸ τὴ δύναμή του.

«Και ὅταν ὁ Παπισμὸς, ἀπογυμνωμένος ἀπὸ τὴ δύναμή του, ἀναγκάστηκε νὰ παύσει τὸν διωγμὸ, ὁ Ἰωάννης εἶδε μιὰ νέα δύναμη νὰ ἀναδύεται, ὡστε νὰ ἐπαναλάβει τὴ φωνὴ τοῦ δράκοντος καὶ νὰ συνεχίσει τὸ ἴδιο σκληρὸ καὶ βλάσφημο ἔργο. Αὐτὴ ἡ δύναμη, ἡ τελευταία που πρόκειται νὰ πολεμήσει ἐναντίον τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ, συμβολιζόταν ἀπὸ ἓνα θηρίο με ἀρνίσια κέρατα». Signs of the Times, 1 Νοεμβρίου 1899.

Το 1798, ὅταν ὁ παπισμὸς δέχθηκε τὸ θανατηφόρο τραῦμα του, οἱ Ηνωμένες Πολιτεῖες μίλησαν, καὶ ὅπως συμβαίνει πάντοτε με τὸ Ἄλφα καὶ τὸ Ωμέγα, ἡ ομιλία στὴν ἀρχὴ προεικόνιζε τὴν ομιλία στο τέλος. Οἱ Νόμοι περὶ Ἀλλοδαπῶν καὶ Στάσεως θεσπίστηκαν το 1798, προεικονίζοντας τοὺς νόμους που ἐφαρμόζονται στο τέλος καὶ ἀφοροῦν τὴν παράνομη μετανάστευση καὶ τὰ μέσα ἐνημέρωσης.

Ἡ περίοδος που ἐξετάζουμε ἀπὸ τὸ 1776 ἕως τὸ 1798 φέρει τὴ σφραγίδα τοῦ Ἄλφα καὶ τοῦ Ωμέγα, διότι προσδιορίζει τὸ «λαλεῖν» τῆς Διακηρύξεως τῆς Ἀνεξαρτησίας στὴν ἀρχή, τὸ ὁποῖο προτυπώνει τοὺς Νόμους περὶ Ἀλλοδαπῶν καὶ Στάσεως τοῦ 1798. Στὸ μέσον ἐκείνης τῆς περιόδου, εὐρίσκεται τὸ Σύνταγμα τῶν Ηνωμένων Πολιτειῶν. Ἡ περίοδος παρέχει μιὰ προφητικὴ ἀναπαράσταση τῆς βασιλείας τοῦ θηρίου τῆς γης, διότι ἀρχίζει νὰ λαλεῖ ὡς ἀρνίον, ἀλλὰ ἡ περίοδος τελειώνει με νομοθεσία που ἀντιπροσωπεύει δράκοντα. Πλὴν ὁμως, ὅπως συμβαίνει συχνά, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος ἐνὸς πράγματος εὐθυγραμμίζονται με ἀντίθετα. Ὁ πρῶτος ὁρόσημος τῆς περιόδου ἀναπαρίσταται στὸν τελευταῖο ὁρόσημο, καὶ ὁ μέσος ὁρόσημος ἦταν τὸ Σύνταγμα τῶν Ηνωμένων Πολιτειῶν, τὸ ὁποῖο ἐπικυρώθηκε ἀπὸ ΔΕΚΑΤΡΕΙΣ πολιτεῖες. Ἡ εβραϊκὴ λέξις «ἀλήθεια» σχηματίσθηκε ἀπὸ τὸ πρῶτο γράμμα, ἀκολουθούμενο ἀπὸ τὸ δέκατο τρίτο γράμμα, ἀκολουθούμενο ἀπὸ τὸ τελευταῖο γράμμα τοῦ εβραϊκοῦ ἀλφαβήτου.

Ἡ περίοδος που ἐξετάζουμε τώρα φέρει τὴν υπογραφή του Πρώτου καὶ του Ἐσχάτου, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ Ἀλήθεια. Ἡ περίοδος αὐτὴ ἀντιπροσωπεύει μιὰ περίοδο που ὁδηγεῖ στὴν ἐναρξὴ τῆς βασιλείας τοῦ θηρίου τῆς γης ὡς τῆς ἕκτης βασιλείας τῆς βιβλικῆς προφητείας, καὶ συνεπῶς

αντιπροσωπεύει μια περίοδο που οδηγεί στο τέλος της βασιλείας του θηρίου της γης ως της έκτης βασιλείας της βιβλικής προφητείας. Η περίοδος εκείνη άρχισε στον καιρό του τέλους, το 1776. Το 1776 έως το 1798 πρέπει να επιτεθεί επί του 1798 έως τον προσεχώς ερχόμενο νόμο της Κυριακής, όταν το θηρίο της γης λαλεί ως δράκων, όπως παριστάνεται από τους Νόμους περί Αλλοδαπών και Στάσεως.

Αξίζει να εντάξουμε στη μελέτη μας μία ακόμη προφητική αλήθεια. Η αλήθεια αυτή αποτελεί στοιχείο του «καιρού του τέλους» ως συμβόλου, το οποίο συχνά παραβλέπεται. Ο Λαοδικειακός Αντβεντισμός μπορεί κάλλιστα να γνωρίζει ότι το 1798 ήταν ο «καιρός του τέλους», αλλά η κατανόησή του γενικά σταματά εκεί, διότι δεν έχει καμία επίγνωση ότι κάθε γραμμή μεταρρύθμισης παραλληλίζεται με τις άλλες γραμμές μεταρρύθμισης. Κάθε γραμμή μεταρρύθμισης αρχίζει με τον «καιρό του τέλους».

Ο Μωυσής προεικόνιζε τον Χριστό, και ο ίδιος ο Μωυσής δήλωσε ευθέως αυτό το γεγονός, και ο Πέτρος το επιβεβαίωσε στο βιβλίο των Πράξεων.

Ο Κύριος ο Θεός σου θα αναστήσει για σένα Προφήτη εκ μέσου σου, από τους αδελφούς σου, όμοιο με εμένα· αυτόν θα ακούσετε. Δευτερονόμιον 18:15.

Ο Ιησούς επρόκειτο να είναι «όμοιος προς» τον Μωυσή.

Και τώρα, αδελφοί, εξεύρω ότι το επράξατε κατά άγνοιαν, καθώς και οι άρχοντές σας. Όσα όμως ο Θεός προανήγγειλε διά του στόματος πάντων των προφητών αυτού, ότι ο Χριστός έμελλε να πάθη, τα επλήρωσε ούτω. Μετανοήσατε λοιπόν και επιστρέψατε, διά να εξαλειφθούν αι αμαρτίαι σας, όταν έλθωσι καιροί αναψυχής από της παρουσίας του Κυρίου· και θέλει αποστειλεί τον Ιησούν Χριστόν, τον προκεκηρυγμένον εις εσάς· τον οποίον πρέπει να δεχθή ο ουρανός μέχρι των καιρών της αποκαταστάσεως πάντων, περί των οποίων ελάλησεν ο Θεός διά του στόματος πάντων των αγίων αυτού προφητών απ' αιώνος. Διότι ο Μωυσής αληθώς είπε προς τους πατέρας· Προφήτην εκ των αδελφών σας, ως εμέ, θέλει αναστήσει εις εσάς Κύριος ο Θεός σας· αυτού θέλετε ακούει κατά πάντα όσα αν λαλήσει προς εσάς. Και πάσα ψυχή, ήτις δεν ακούσει εκείνον τον προφήτην, θέλει εξολοθρευθή εκ του λαού. Και πάντες δε οι προφήται από Σαμουήλ και των εξής, όσοι ελάλησαν, προανήγγειλαν ομοίως περί των ημερών τούτων. Πράξεις 3:17-24.

Ο καιρός του τέλους στην ιστορία του Μωυσή ήταν η γέννησή του, και αυτή προεικόνιζε τη γέννηση του Χριστού. Κατά τις γεννήσεις τόσο του Χριστού όσο και του Μωυσή υπήρξε αύξηση γνώσεως, η οποία θα δοκίμαζε εκείνη τη γενεά. Η γνώση αμφοτέρων των γεννήσεων τους οδήγησε αμφοτέρους τις δυνάμεις του δράκοντος, της Αιγύπτου και της Ρώμης, να επιχειρήσουν να θανατώσουν τους υποσχεμένους της προφητείας. Οι ποιμένες στους λόφους, οι μάγοι από την ανατολή, αντιπροσωπεύουν εκείνους που κατανόησαν την αύξηση της γνώσεως κατά τον καιρό του τέλους.

Αυτό που συνήθως διαφεύγει είναι ότι υπάρχουν δύο ορόσημα στον καιρό του τέλους. Δεν γεννήθηκε μόνον ο Μωυσής, αλλά τρία έτη νωρίτερα γεννήθηκε ο αδελφός του, ο Ααρών. Έξι μήνες πριν γεννηθεί ο Χριστός, γεννήθηκε ο εξάδελφός Του, ο Ιωάννης. Το 1798 είναι η συνηθέστερα αναγνωριζόμενη χρονολογία του «καιρού του τέλους», και το 1798 το θηρίο (ο

πολιτικός μηχανισμός), επάνω στο οποίο είχε ιππεύσει κατά τους Σκοτεινούς Αιώνες η πόρνη, θανατώθηκε, και ένα έτος αργότερα πέθανε και η «γυναίκα» που είχε ιππεύσει εκείνο το θηρίο.

Το 1989 υπήρχαν δύο πρόεδροι. Ο Ρήγκαν κυβέρνησε έως την ορκωμοσία το 1989, και έπειτα ο πρώτος Μπους άρχισε τη βασιλεία του. Το τέλος των χιλίων διακοσίων εξήντα ετών είχε προτυπωθεί από τα εβδομήντα έτη της αιχμαλωσίας στη Βαβυλώνα, και όταν ο στρατηγός Κύρος, ο ανεψιός του Δαρείου, εκτέλεσε τον Βαλτάσαρ τη νύχτα του συμποσίου, ο Δαρείος ήταν ο πραγματικός βασιλιάς. Ο Δαρείος και ο Κύρος αντιπροσωπεύουν τα δύο ορόσημα εκείνης της εποχής του τέλους.

Η προφητική σχέση μεταξύ του Μωσέ και του Ααρών, του Ιωάννη και του Ιησού, του Δαρείου και του Κύρου, του παπισμού και του πάπα, καθώς και του Ρήγκαν και του Μπους, αποτελούν όλες πηγές προφητικού φωτός όταν μελετώνται με τη σωστή μεθοδολογία. Εκείνο στο οποίο θα θέλαμε να επιστήσουμε εδώ την προσοχή είναι ότι ο Ιωάννης, ο εξάδελφος του Ιησού, ήταν η φωνή εν τη ερήμω, η οποία είχε προτυπωθεί από τον Ααρών, τον αδελφό του Μωσέ, ο οποίος πορεύθηκε στην έρημο για να συναντήσει τον Μωσέ, προκειμένου να γίνει η φωνή του.

Κατά την τριακονταετή περίοδο που προηγήθηκε του χρίσματος του Χριστού, και κατά την τριακονταετία που προηγείται του αντιχρίστου, υπάρχει ένα ορόσημο που προσδιορίζει μία «φωνή». Για τον Χριστό, αυτή ήταν η φωνή του Ιωάννη που βοούσε εν τη ερήμω. Το 533 ο Ιουστινιανός εξέδωσε ένα διάταγμα που προσδιόριζε τον αντίχριστο ως διορθωτή των αιρετικών και κεφαλή της εκκλησίας. Το διάταγμα του Ιουστινιανού ήταν η «φωνή» που προετοίμασε για το «διάταγμα» του νόμου της Κυριακής στη Σύνοδο της Ορλεάνης το 538.

Ο στρατός του στρατηγού Κύρου ήταν η φωνή που προσδιόριζε ότι η κατάκτηση της Βαβυλώνας από τον Δαρείο ήταν επικείμενη.

Η εμφάνιση του στρατού του Κύρου εμπρός στα τείχη της Βαβυλώνας ήταν για τους Ιουδαίους σημείο ότι η απελευθέρωσή τους από την αιχμαλωσία πλησίαζε. Περισσότερο από έναν αιώνα πριν από τη γέννηση του Κύρου, η Θεία Έμπνευση τον είχε μνημονεύσει ονομαστικά και είχε φροντίσει να καταγραφεί το ακριβές έργο που επρόκειτο να επιτελέσει, καταλαμβάνοντας αιφνιδίως την πόλη της Βαβυλώνας και προετοιμάζοντας την οδό για την απελευθέρωση των τέκνων της αιχμαλωσίας. Διά του Ησαΐα είχε λεχθεί ο λόγος:

«Οὕτω λέγει ο Κύριος προς τον κεχρισμένον Αυτού, προς τον Κύρον, του οποίου την δεξιάν χείρα εκράτησα, διά να υποτάξω ἔθνη ενώπιόν του· ... διά να ανοίξω ενώπιόν του τα δίφυλλα πύλας· και αι πύλαι δεν θέλουσι κλεισθή· εγώ θέλω υπάγει ἔμπροσθέν σου και θέλω ισιώσει τα σκολιά μέρη· θέλω συντρίψει τας χάλκινας πύλας και κατακόψει τους μοχλούς του σιδήρου· και θέλω σοι δώσει τους θησαυρούς του σκότους και τα κεκρυμμένα πλούτη των απορρήτων τόπων, διά να γνωρίσης ότι εγώ, ο Κύριος, ο καλών σε με το ὄνομά σου, εἶμαι ο Θεός του Ισραήλ.» Ησαΐας 45:1-3.» Προφήτες και Βασιλείς, 551.

Όταν αναγνωρίζεται ότι είναι δύο μάρτυρες ή δύο ορόσημα μέσω των οποίων καθιερώνεται ένας προφητικός «καιρός του τέλους», τότε μπορεί επίσης να αναγνωρισθεί ότι το ένα από τα δύο ορόσημα αντιπροσωπεύει μία ταυτοποίηση, ανακοίνωση ή προειδοποίηση της επερχόμενης ιστορίας. Ο Ααρών, ο Ιωάννης, ο Κύρος και ο Ιουστινιανός αντιπροσωπεύουν ένα ορόσημο που

προηγείται του καιρού του τέλους. Ο καιρός του τέλους το 1798 είναι το τέλος της περιόδου που αντιπροσωπεύεται από το 1776 έως το 1798. Το ορόσημο στο μέσον αυτής της ιστορίας είναι η φωνή του βοώντος εν τη ερήμω για την επερχόμενη ιστορία. Εκείνη η ιστορία άρχισε με μία δημοσίευση που απέρριπτε τη δικτατορική εξουσία είτε βασιλέως είτε πάπα, και έληξε με μία δημοσίευση που αντιπροσώπευε τον χαρακτήρα ενός δικτάτορα. Η δημοσίευση στο μέσον αντιπροσώπευε την «προειδοποίηση» της επερχόμενης ιστορίας, και η προειδοποίηση ήταν ότι το Σύνταγμα των Ηνωμένων Πολιτειών θα ανατρεπόταν στο τέλος της ιστορίας.

Αυτή η γραμμή της ιστορίας άρχισε να επαναλαμβάνεται το 1989, και καταλήγει στον νόμο της Κυριακής, όταν απορρίπτεται η προειδοποίηση από την έρημο διακόσια έτη νωρίτερα, το 1789. Το 1989 ήταν ο καιρός του τέλους στο τέλος του εδαφίου σαράντα, και αντιστοιχεί με τον καιρό του τέλους το 1798. Το 1989 αντιστοιχεί με το 1776, και ο νόμος της Κυριακής αντιπροσωπεύει το 1798. Στο μέσον της ιστορίας, όπου εκπληρώνεται το αποτέλεσμα κάθε οράματος, η ιστορία που άρχισε στις 11 Σεπτεμβρίου 2001 και συνεχίζεται έως την προειδοποίηση του 1789, ολοκληρώνεται και το Σύνταγμα ανατρέπεται. Πρέπει να υπάρχει ένα ορόσημο στο μέσον, διότι ο Θεός δεν αλλάζει ποτέ. Αυτό το ορόσημο θα αντιπροσώπευε μια προειδοποίηση για την προφητική ιστορία που αρχίζει με τον επικείμενο νόμο της Κυριακής.

Το 1989 σηματοδοτεί τον καιρό του τέλους στο εδάφιο σαράντα, ο οποίος οδηγεί στον νόμο της Κυριακής στο εδάφιο σαράντα ένα. Το προειδοποιητικό μήνυμα που έφθασε μετά τον καιρό του τέλους, αλλά πριν από τον νόμο της Κυριακής, ήταν η 11η Σεπτεμβρίου 2001. Προειδοποιεί ότι, κατά τη λήξη εκείνης της ιστορικής περιόδου, το τρίτο Αλλοίμονο, το οποίο ήλθε στις 11 Σεπτεμβρίου 2001 και αμέσως συγκρατήθηκε, θα πλήξει εκ νέου ως απροσδόκητη έκπληξη, και χιλιάδες πόλεις θα καταστραφούν. Όταν έλθει εκείνη η καταστροφή, ο Σατανάς θα αρχίσει το θαυμαστό του έργο, και το έργο εκείνο αρχίζει με τον επικείμενο νόμο της Κυριακής.

«Ω, να είχε ο λαός του Θεού επίγνωση της επερχόμενης καταστροφής χιλιάδων πόλεων, οι οποίες τώρα είναι σχεδόν παραδομένες στην ειδωλολατρία! Αλλ' όμως πολλοί από εκείνους που θα έπρεπε να κηρύττουν την αλήθεια κατηγορούν και καταδικάζουν τους αδελφούς τους. Όταν η μεταστρεπτική δύναμη του Θεού επέλθει επί των διανοιών, θα υπάρξει αποφασιστική μεταβολή. Οι άνθρωποι δεν θα έχουν καμία ροπή να επικρίνουν και να κατεδαφίζουν. Δεν θα στέκονται σε θέση που εμποδίζει το φως να λάμψει προς τον κόσμο. Η επικριτικότητά τους, οι κατηγορίες τους, θα παύσουν. Οι δυνάμεις του εχθρού παρατάσσονται για μάχη. Σφοδρές συγκρούσεις βρίσκονται εμπρός μας. Συσπειρωθείτε, αδελφοί και αδελφές μου, συσπειρωθείτε. Συνδεθείτε με τον Χριστό. «Μη είπητε, Συνωμοσία, περί παντός περί του οποίου ούτος ο λαός θέλει ειπεί, Συνωμοσία· και μη φοβηθήτε τον φόβον αυτού, μηδέ ταραχθήτε. Τον Κύριον των δυνάμεων, αυτόν αγιάσατε· και αυτός έσται ο φόβος σας, και αυτός έσται ο τρόμος σας. Και θέλει είσθαι εις αγιαστήριον· αλλά και εις λίθον προσκόμματος και εις πέτραν σκανδάλου εις τους δύο οίκους του Ισραήλ, εις παγίδα και εις θηλιά εις τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ. Και πολλοί εξ αυτών θέλουσι προσκόψει, και πέσει, και συντριφθή, και παγιδευθή, και πιασθή».

«Ο κόσμος είναι ένα θέατρο. Οι ηθοποιοί, οι κάτοικοί του, προετοιμάζονται να διαδραματίσουν τον ρόλο τους στο τελευταίο μεγάλο δράμα. Ο Θεός χάνεται από το οπτικό

πεδίο. Με τις μεγάλες μάζες της ανθρωπότητας δεν υπάρχει ενότητα, παρά μόνον καθώς οι άνθρωποι συνασπίζονται για να επιτύχουν τους ιδιοτελείς σκοπούς τους. Ο Θεός παρατηρεί. Οι σκοποί Του αναφορικά με τους στασιαστικούς υπηκόους Του θα εκπληρωθούν. Ο κόσμος δεν έχει παραδοθεί στα χέρια των ανθρώπων, μολονότι ο Θεός επιτρέπει στα στοιχεία της σύγχυσης και της αταξίας να επικρατούν για μια περίοδο. Μια δύναμη από κάτω εργάζεται για να επιφέρει τις τελευταίες μεγάλες σκηνές στο δράμα,—τον Σατανά να έρχεται ως Χριστός και να ενεργεί με κάθε απάτη της αδικίας ανάμεσα σε εκείνους που συνδέονται μεταξύ τους σε μυστικές εταιρείες. Εκείνοι που ενδίδουν στο πάθος για συνομοσπονδία εκτελούν τα σχέδια του εχθρού. Το αίτιο θα ακολουθηθεί από το αποτέλεσμα.»

«Η παράβαση έχει σχεδόν φθάσει στο όριο της. Σύγχυση πληροί τον κόσμο, και ένας μεγάλος τρόμος πρόκειται σύντομα να επέλθει επάνω στους ανθρώπους. Το τέλος είναι πολύ πλησίον. Εμείς που γνωρίζουμε την αλήθεια θα πρέπει να προετοιμαζόμαστε για εκείνο που σύντομα θα ξεσπάσει επάνω στον κόσμο ως συντριπτική αιφνιδίαση.» Review and Herald, 10 Σεπτεμβρίου, 1903.

Η προειδοποίηση η οποία προτυπώθηκε με την εισαγωγή του Συντάγματος το 1789, είναι η προειδοποίηση του τρίτου αγγέλου, η οποία επιστρέφει στο δεύτερο Κάδη, όταν αρχίζει το σφράγισμα των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων. Εκείνη η προειδοποίηση είναι η προειδοποίηση της πρώτης φωνής του δέκατου όγδοου κεφαλαίου της Αποκάλυψης, και όχι μόνο κατέρρευσαν τότε τα μεγάλα κτίρια της Νέας Υόρκης, αλλά μεταβλήθηκε και η ίδια η ουσία του Συντάγματος. Το Σύνταγμα συντάχθηκε και βασίστηκε στο αγγλικό δίκαιο, του οποίου η θεμελιώδης φιλοσοφία μπορεί να οριστεί απλά ως εξής: «ένας άνθρωπος είναι αθώος, έως ότου αποδειχθεί ένοχος». Το Σύνταγμα συντάχθηκε με σκοπό να απορρίψει εκείνο που είναι γνωστό ως ρωμαϊκό δίκαιο, του οποίου η θεμελιώδης φιλοσοφία μπορεί να οριστεί απλά ως εξής: «ένας άνθρωπος είναι ένοχος, έως ότου αποδειχθεί αθώος».

Η προειδοποίηση από την έρημο το 1789, η οποία εκπροσωπείται από το Σύνταγμα, αντιπροσωπεύει την προειδοποίηση της 11ης Σεπτεμβρίου 2001, και όχι μόνο τα φλεγόμενα κτίρια σημάδεψαν εκείνη την ιστορία με μια κυριολεκτική εκπλήρωση, αλλά και η ψήφιση του Patriot Act αντιπροσώπευσε την προειδοποίηση.

Ο Νόμος Patriot (Uniting and Strengthening America by Providing Appropriate Tools Required to Intercept and Obstruct Terrorism Act of 2001) εισήχθη στο Κογκρέσο των Ηνωμένων Πολιτειών λίγο μετά τις τρομοκρατικές επιθέσεις της 11ης Σεπτεμβρίου 2001. Το νομοσχέδιο κατατέθηκε στη Βουλή των Αντιπροσώπων στις 23 Οκτωβρίου 2001 και στη Γερουσία στις 24 Οκτωβρίου 2001. Υπογράφηκε και έγινε νόμος από τον Πρόεδρο George W. Bush στις 26 Οκτωβρίου 2001. Ο Νόμος Patriot αποσκοπούσε στην ενίσχυση της δυνατότητας της κυβέρνησης να διερευνά και να προλαμβάνει πράξεις τρομοκρατίας και στη διεύρυνση των εξουσιών επιτήρησης και επιβολής του νόμου, και απέρριψε τη βασική και θεμελιώδη αρχή του αγγλικού δικαίου σύμφωνα με την οποία ο άνθρωπος είναι αθώος, έως ότου αποδειχθεί ένοχος. Εξακολουθεί να χρησιμοποιείται έως σήμερα από την ελίτ εντός της κυβέρνησης για την καταστρατήγηση της προσήκουσας νομικής διαδικασίας, της ιδιωτικότητας και της δίκαιης δίκης.

Θα συνεχίσουμε αυτή τη μελέτη στο επόμενο άρθρο μας.

«Ποια είναι η κατάσταση μας σε αυτόν τον φοβερό και επίσημο καιρό; Αλλοίμονο, πόση υπερηφάνεια επικρατεί στην εκκλησία, πόση υποκρισία, πόση πλάνη, πόση αγάπη για την ενδυμασία, τη ματαιότητα και τις διασκεδάσεις, πόση επιθυμία για υπεροχή! Όλες αυτές οι αμαρτίες έχουν σκοτίσει τον νου, ώστε τα αιώνια πράγματα να μη έχουν διακριθεί. Δεν θα ερευνήσουμε τη Γραφή, ώστε να γνωρίσουμε πού βρισκόμαστε στην ιστορία αυτού του κόσμου; Δεν θα καταστούμε νοήμονες ως προς το έργο που επιτελείται για εμάς αυτή τη στιγμή, και ως προς τη θέση που εμείς ως αμαρτωλοί οφείλουμε να κατέχουμε ενώ αυτό το έργο του εξιλασμού προχωρεί; Αν έχουμε κάποια μέριμνα για τη σωτηρία των ψυχών μας, πρέπει να προβούμε σε αποφασιστική αλλαγή. Πρέπει να εκζητήσουμε τον Κύριο με αληθινή μετάνοια· πρέπει, με βαθιά συντριβή ψυχής, να εξομολογηθούμε τις αμαρτίες μας, ώστε να εξαλειφθούν.»

«Δεν πρέπει πλέον να παραμένουμε επάνω στο μαγεμένο έδαφος. Πλησιάζουμε ταχέως στο τέλος της δοκιμασίας μας. Ας ερευνήσει κάθε ψυχή: Ποια είναι η κατάσταση μου ενώπιον του Θεού; Δεν γνωρίζουμε πόσο σύντομα τα ονόματά μας μπορεί να έλθουν στα χείλη του Χριστού και οι υποθέσεις μας να κριθούν οριστικά. Ω, τι θα είναι αυτές οι αποφάσεις; Θα καταταγούμε μεταξύ των δικαίων ή θα αριθμηθούμε με τους ασεβείς;»

«Ας εγερθεί η εκκλησία και ας μετανοήσει ενώπιον του Θεού για τις αποστασίες της. Ας αφυπνισθούν οι φύλακες και ας δώσουν στη σάλπιγγα καθαρό ήχο. Είναι σαφής η προειδοποίηση που οφείλουμε να κηρύξουμε. Ο Θεός προστάζει τους δούλους Του: “Βόησον μεγαλοφώνως, μη φεισθής, ύψωσον την φωνήν σου ως σάλπιγγα, και ανάγγειλον εις τον λαόν μου την παράβασιν αυτών και εις τον οίκον Ιακώβ τας αμαρτίας αυτών.” Πρέπει να κερδηθεί η προσοχή του λαού· αν αυτό δεν κατορθωθεί, κάθε προσπάθεια είναι μάταιη· και αν ακόμη ένας άγγελος από τον ουρανό κατέβαινε και τους μιλούσε, τα λόγια του δεν θα ωφελούσαν περισσότερο απ’ ό,τι αν μιλούσε στο ψυχρό αυτί του θανάτου. Η εκκλησία πρέπει να εγερθεί σε δράση. Το Πνεύμα του Θεού δεν μπορεί ποτέ να έλθει, έως ότου εκείνη προετοιμάσει την οδό. Πρέπει να υπάρχει ειλικρινής εξέταση καρδιάς. Πρέπει να υπάρχει ενωμένη, επίμονη προσευχή και, διά της πίστεως, διεκδίκηση των υποσχέσεων του Θεού. Πρέπει να υπάρχει, όχι ένδυση του σώματος με σάκκο, όπως στους αρχαίους χρόνους, αλλά βαθιά ταπείνωση ψυχής. Δεν έχουμε τον παραμικρό λόγο για αυτοσυγχαρητισμό και αυτοϋψώση. Πρέπει να ταπεινωθούμε υπό την κραταιάν χείρα του Θεού. Αυτός θα εμφανισθεί για να παρηγορήσει και να ευλογήσει τους αληθινούς εκζητητές.»

«Το έργο βρίσκεται ενώπιόν μας· θα επιδοθούμε σε αυτό; Πρέπει να εργαζόμαστε ταχέως, πρέπει να προχωρούμε σταθερά εμπρός. Πρέπει να προετοιμαζόμαστε για τη μεγάλη ημέρα του Κυρίου. Δεν έχουμε καιρό για χάσιμο, ούτε καιρό να ασχολούμαστε με ιδιοτελείς σκοπούς. Ο κόσμος πρέπει να προειδοποιηθεί. Τι κάνουμε ως άτομα για να φέρουμε το φως ενώπιον των άλλων; Ο Θεός έχει αναθέσει σε κάθε άνθρωπο το έργο του· ο καθένας έχει έναν ρόλο να επιτελέσει, και δεν μπορούμε να παραμελήσουμε αυτό το έργο παρά μόνο με κίνδυνο για τις ψυχές μας.»

«Ω αδελφοί μου, θα λυπήσετε το Άγιο Πνεύμα και θα το κάνετε να αποχωρήσει; Θα αποκλείσετε τον ευλογημένο Σωτήρα, επειδή είστε απροετοίμαστοι για την παρουσία του; Θα αφήσετε ψυχές να απολεσθούν χωρίς τη γνώση της αλήθειας, επειδή αγαπάτε υπερβολικά την

άνεσή σας, ώστε να βαστάσετε το φορτίο που ο Ιησούς βάστασε για εσάς; Ας αφυπνισθούμε από τον ύπνο. “Νήψατε, αγρυπνήσατε· διότι ο αντίδικός σας ο Διάβολος, ως λέων ωρυόμενος, περιπατεί, ζητών τίνα να καταπή.”» Review and Herald, 22 Μαρτίου 1887.